

[Foged.]

dette beløb har finansministeren nedskåret de sidste år med 180.000 kr., tror jeg det er, og har bebudet en yderligere nedskæring på 60.000 kr. Jeg kan næsten ikke lade være med at sætte det i relation til, hvad jeg hørte i radioen i morges, om, hvordan man i vort naboland mod syd vil lave landvindinger. Jeg satte det uvilkårligt i forbindelse med, hvordan man hos os vurderer opdyrkningen af heden. Dernede vil de lave landvindinger for godt 700 mill. DM, så meget vil de ofre omgående på landvindingen. Men 60.000 kr. skal tages fra de danske hedeboender. Det var et argument, finansministeren havde hin aften med hensyn til oppositionens krav. Ja, der var ét mere; det angik strandfogderne, de mennesker, som går langs vestkysten i stormvejr og ser efter, om der er strandinger, dem, der går som vogtere over for dette hav, der sandelig ikke er noget blidt hav; i disse timer ved vi, hvor alvorligt det er derude. Til trods for at disse strandvagter er de lavest lønnede i vort samfund — for det er de — så fandt den højtærede finansminister anledning til at nedskære lønnen, for disse mennesker, der havde bedt om en forhøjelse, der absolut ikke bragte dem op på højde med andre lavtlønnede. Tager man dem alle med, drejer det sig om 75.000 kr. om året.

Jeg har ønsket, højtærede finansminister, at tage disse spørgsmål frem her, fordi jeg syntes, tallene var lige lovlig små til at tage med i en sammenligning, hvor det var milliarder, vi snakkede om. Jeg kan ikke undlade at være en lille smule ond og spørge: hvordan går det med Marienborg? Hvordan går det med denne bolig, som man har afsat til statsministeren eller udenrigsministeren? Har man sparet dér? Nej, dér har man tværtimod investeret over 1 mill. kr., og jeg er lige ved at kunne tænke mig at slå en handel af med den højtærede finansminister og spørge, om vi ikke kunne spare noget på Marienborg og bruge beløbet på de to områder, jeg her har nævnt, så var pengene hjemme. Marienborg er hidtil kun blevet brugt til nogle ganske få timers beboelse. Den dag i dag tror jeg heller ikke der bor nogen på stedet ud over måske en opsynsmand. Derfor skal ministeren ikke over for vore krav om forøgelser af budget-

tet af en størrelsesorden på 60.000 kr. og 75.000 kr. bruge dem som argumenter for, at oppositionen kommer med urimelige krav, så det derfor er så vanskeligt at være finansminister og holde igen. Jeg havde dette lille hjertesuk. Jeg synes, det skulle med.

Nu har udskrivningslovforslaget sådan set haft en let gang gennem tinget, fordi der har været tale om et forlig. Der er imidlertid et forhold mere, jeg synes vi ved udskrivningslovforslagets behandling skulle have snakket om. Det er sambeskatningsproblemerne. Når jeg synes vi skulle tale herom, og jeg rejste spørgsmålet under første behandling, var det egentlig, fordi det ærede medlem fru Lis Groes vel har været en af de stærkest medvirkende til at skabe en kampagne omkring sambeskatningen. Jeg kunne måske lige samtidig efterlyse den betænkning om sambeskatningsproblemet, som vi har hørt om vil komme meget snart; den forsinkes og forsinkes åbenbart. Får vi ikke snart taget dette spørgsmål op? Fra vor side ønsker vi også dette problem løst — når jeg siger ønsker det løst, har jeg ikke dermed sagt, at vi har særlig meget at bringe i denne sag — hvis de oplysninger, der kommer i betænkningen viser, at dette problem kan løses ved at hæve proportionalsskattegrænsen, eventuelt over større hustrufradrag. Samtidig vil vi dog gerne sige, at vi inden for dette område også vil tale for den samarbejdende hustru. Vi finder egentlig, at når det ærede medlem fru Lis Groes fra socialdemokratiet har rejst en sådan kampagne, ville det være rimeligt, om regeringen havde taget dette problem, med i drøftelserne. Ministeren kan selvfølgelig udskyde det til ligningsloven. Ligningslovforslaget skal også til behandling, vi har det liggende i udvalget i øjeblikket, og jeg opfordrer ministeren til, at vi virkelig tager fat på problemet.

Når problemet ses fra ministerens side, er det, som om det var rimeligt, at vi fik disse skatter ind. Man kunne også tænke sig, at skatteyderne kiggede lidt på problemet ud fra deres personlige forhold. Vi kan jo se på en borger, der har over 22.000 kr. i indkomst. Han skal i det kommende år betale 60 pct. i statskat, betale sit folkepensionsbidrag og betale 24 pct.